

Publicerad 2023-11-11 21:52 av AndLou

Bild:AndLou, äldre reviderad text, till minne av min vän Johnny <3

Han stod ensam vid himlens grind

Mången natt hade han sovit
under stjärnklar sky
där som kylan
har bitit hans kind
Hans slitna kropp
den kändes som bly
när han sedan stod där
ensam vid himlens grind

Han kom från ett hem
så varmt och ömt
men någonstans på vägen
där valde han fel
På livets snåriga väg
många flaskor han tömt
i sina så banala försök
att bli hel

Så att känna hur eländet
trycker dig ner
när du skriker
av rädsla och hat
Så när våren kom
och andra människor log
då var det mörkt
så mörkt min kamrat

Där inom honom fanns
ändå ett galet hopp
om en plats
utan mörker och smärta
Där han en vacker dag
skulle lämna sin slitna kropp
och stolt och rakryggad
följa sitt hjärta

Men där på sin krokiga väg
och där på knivens egg
slogs han helt sanslös
av alla krav
Tills den dag han sprang
in i den vägg
som till sist skulle bli
hans grav

(till minnet av Johnny)

Copyright © AndLou

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AndLou med Poeter.se id #132166 innehar upphovsrätten